

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 133/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. marca 2009 predbežne prerokoval sťažnosť E. Š., R., zastúpeného advokátom JUDr. L. Š., Č., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 11 C 19/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. Š. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. marca 2009 doručená sťažnosť E. Š., R. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Okresným súdom Čadca (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 11 C 19/2007. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 13. marca 2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že rozsudkom okresného súdu č. k. 11 C 19/2007-50 zo 6. februára 2008 bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo sťažovateľa a jeho bývalej manželky, pričom do výlučného vlastníctva sťažovateľa boli prikázané investície do rodinného domu v sume 562 921 Sk, ako aj niektoré huteľné veci v hodnote 42 000 Sk. Sťažovateľ bol zaviazaný zaplatiť bývalej manželke na vyrovnanie podielu sumu 253 960 Sk do jedného mesiaca po právoplatnosti rozsudku. Sťažovateľ sa konania vedeného okresným súdom nezúčastnil, lebo podľa stanoviska okresného súdu sa mu nepodarilo doručiť návrh na začatie konania. V zmysle § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku mu bol ustanovený opatrovník v osobe súdnej tajomníčky okresného súdu, a to uznesením zo 4. decembra 2007. Sťažovateľ kategoricky popiera, že by sa v čase doručovania návrhu nezdržiaval v mieste svojho trvalého pobytu v R., pretože vtedy bol nezamestnaný. Navyše všetka poštová korešpondencia sa doručovala jeho matke, ako to vyplýva z jej čestného vyhlásenia. Keďže bývalá manželka býva oproti rodinnému domu matky sťažovateľa, ktorú on pravidelne navštevuje, a bývalá manželka s jeho matkou pravidelne komunikuje, popiera aj jej tvrdenie na pojednávaní okresného súdu 6. februára 2008, podľa ktorého nevie, kde sa sťažovateľ zdržiava. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd nevyužil všetky možnosti doručenia návrhu v zmysle § 45 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. Okresný súd dopytmi na políciu, obecný úrad a register obyvateľov jednoznačne zistil, že sťažovateľ sa zdržiava v mieste trvalého pobytu. Z toho treba vyvodit', že okresný súd nevyužil všetky zákonom ustanovené možnosti pre doručenie návrhu, a preto nesprávne aplikoval postup v zmysle § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tým, že sťažovateľovi ustanovil opatrovníka.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 11 C 19/2007. Požaduje tiež náhradu trov právneho zastúpenia v sume 245,70 eur.

Z rozsudku okresného súdu č. k. 11 C 19/2007-50 zo 4. decembra 2007 vyplýva, že ním bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo sťažovateľa a jeho bývalej manželky. V záhlaví rozsudku je uvedené, že sťažovateľ ako odporca bol v konaní zastúpený opatrovníčkou v osobe súdnej tajomníčky okresného súdu. Podľa doložky právoplatnosti rozsudok sa mal stať právoplatným 26. marca 2008.

Z uznesenia okresného súdu č. k. 11 C 19/2007-44 zo 4. decembra 2007 vyplýva, že ním bola ustanovená sťažovateľovi bytom R., t. č. na neznámom mieste, v konaní za opatrovnícku súdna tajomníčka okresného súdu. Okresný súd vychádzal jednak z neúspešného doručovania súdnych zásielok sťažovateľovi na adresu R. (sťažovateľ ich na tejto adrese v úložnej dobe neprevzal), ďalej zo správy Registra obyvateľov Slovenskej republiky, podľa ktorej má sťažovateľ trvalý pobyt na adrese R., zo správy Obecného úradu R., podľa ktorej je sťažovateľ prihlásený na trvalý pobyt na adrese R., a zo správy Okresného riaditeľstva Policajného zboru Č., podľa ktorej sťažovateľ má stále trvalé bydlisko na adrese R., ale zdržiava sa na nezistenom mieste. Keďže sa sťažovateľ v mieste svojho posledného bydliska nezdržiaval a okresnému súdu sa iné miesto pobytu zistiť nepodarilo, bolo potrebné ustanoviť sťažovateľovi na hájenie jeho záujmov opatrovníka.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa názoru ústavného súdu nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. V danom prípade z dôvodov ďalej uvedených právomoc poskytnúť ochranu označeným základným právam sťažovateľa vyplývajúcim z ústavy a dohovoru prináleží odvolaciemu súdu, čím je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Podstatou sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, podľa ktorého opatrovník mu bol ustanovený nedôvodne (v skutočnosti sa totiž zdržiaval v mieste trvalého pobytu), čím bol vylúčený zo súdneho konania. Rozsudok bol doručený opatrovníkovi.

Vzhľadom na tvrdenia sťažovateľa môže poskytnúť ochranu označeným právam odvolací súd. Sťažovateľ môže podať proti rozsudku okresného súdu, ktorý mu dosiaľ nebol doručený, odvolanie, na základe ktorého odvolací súd posúdi ako predbežnú otázku, či ide o odvolanie včas podané so zreteľom na opodstatnenosť či neopodstatnenosť ustanovenia opatrovníka sťažovateľovi. Prípadný nepriaznivý záver odvolacieho súdu bude možné potom ešte preskúmať v rámci dovolacieho konania postupom podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2009